

SETERMESSE

- I Vandring til seters
- II Setermessen
- III Kirkekaffe / setermat – felleskap – ”den gode praten”

I VANDRING TIL SETERS

I forkant av setermessen kan holdes en vandring som lar buferdstradisjonen gi impulser til å minne oss om livets vandring. Vandringsen trenger ikke være så lang slik at så mange som mulig kan delta.

1. STASJON - Oppmøtestedet

L: Vel møtt til vandring til seters (lokalt navn nevnes) der vi skal feire setermesse sammen! Som innledning til setermessa skal vi la den rike tradisjonen om seterflytting og buferd hjelpe oss på/gi impulser til/styrke til/perspektiv på livets vandring.
(Her kan nevnes lokale tradisjoner)

Det er sagt mange steder i vårt bispedømme, på tross av mye og hardt arbeid var seterlivet ”en flik av paradiset”. Midt i alle forberedelser før man dro til seters, bar en i seg forventninger og drømmer og håp om gode dager på setra. Slik blir vi som en vandrende menighet på vei til setra minnet om at vi alltid er ”pilegrimer på vei til paradiset”. Under seterflyttingen vandret dyr og mennesker sammen. Dyrene var ofte avhengig av å bli ledet og passet på av budeia eller andre. På samme måte har vi også En som følger med oss og som har sagt:” ”Jeg er den gode hyrde. Jeg kjenner mine”.

Salme: med hyrdemotiv / vandremotiv?

Utsendelse: Livsvandringen og buskapens ferd ut i utmarka er farefull. Det var med respekt for både naturkrefter og andre makter en sendte dyra ut av gårdstunet. En hadde behov for vern mot onde makter. Derfor hilser vi hverandre med det ønsket man i gammel tid sendte folk og dyr til seters med: **Gå i Jesu navn!**

EVT - 2. STASJON (ved lengre vandring)

Ved lengre vandringer til setermessen kan det være flere steder man stanser og hvor man kan fortelle om:

Lokale tradisjoner om stedet man stopper ved.

Stanser man ved en bekk kan man fortelle om respekt for vannet før og nå.

Bønn for å hente vatn, om kvelden:

”Gu Gu’kveld vassbol!

Seint går e ut,

Tile kjem e fram.

Her tek e vatn i Jesu navn.”

Om morgenen:

”Gu’mær’n vassbol!

Tile gjekk e ut,

Seint kom e fram.

Her tek e vatn i Jesu navn.”

(frå Vestre Slidre, henta frå Knut Hermunstads Mamms Minne 1944)

II SETERMESSEN

1 Kalle sammen

Menigheten kan kalles sammen av en klokkelåt på fele eller langeleik. Noen steder er det tradisjon for blåsing på lur eller et annet blåseinstrument. Et alternativ er også en ku- eller geit/sauelokk, (men for å unngå komikk bør man vel minne om hyrdemotivet som ligger i den tradisjonen).

2 Musikk

3 Vi ” skaper det hellige rom”

L: Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus!

Jorden hører Herren til! Han helliger alle steder.

Denne setervollen er helliget av:

Jordens gavmildhet og himmelens nærhet, av buferdsdagens høgtid og seterlivets daglige rytme. Den er helliget av budeienes fellesskap, av familienes gjenforening i helgene - og av barndommens somre.

Her har mange opplevd ”en flik av paradiset”.

Husene som omkranser oss og minner oss om århundrer med liv her.

Kjenn jorden som bærer oss!

Se fjellet / skogen som verner oss og gir ly! (evt. si noe fjellet / skogen)

Se himmelbuen over oss!

Hør vannet i bekken! (evt. si noe om vann)

Kjenn angen av gras / blomster! (evt. si noe det vegetative)

(Må tilpasses stedet og lokale forhold)

Gud tar i mot oss her:

**Alle: Herren er min hyrde,
jeg mangler ingen ting.**

**2 Han lar meg ligge i grønne enger;
han fører meg til vann der jeg finner hvile,**

**3 og gir meg ny kraft.
Han leder meg på de rette stier
for sitt navns skyld.**

**4 Selv om jeg går i dødsskyggens dal,
frykter jeg ikke for noe vondt.
For du er med meg.**

Din kjepp og din stav, de trøster meg.

**5 Du dekker bord for meg
like for øynene på mine fiender.**

Du salver mitt hode med olje,
mitt beger flyter over.

6 Bare godhet og miskunn
skal følge meg alle mine dager,
og jeg får bo i Herrens hus
gjennom lange tider.

4 Salme

5 Kyrie

L: Vi er nær naturkreftene. Vi er en del av de våre og fine tråder mellom alt levende. Vi vet at jorden er truet - og vi sukker med hele skapningen:

A: **Kyrie eleison. Kriste eleison. Kyrie eleison.**

6 Gloria

L: Her er stedet for harmoni mellom natur, dyr og mennesker. Naturen er gavmild og mennesker er gjestfrie. Vi synger med hele skapningen:

L: Ære være Gud i det høyeste!

A: **Og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag. Vi lover deg! Vi priser deg! Vi tilber deg! Vi opphøyer deg! Amen**

L: Takk himmelske Far, for jordens skjønnhet
og for himmelen som reiser seg over oss.
Takk for din rause skaperhånd, for grøde og daglig brød.

Takk Jesus Kristus, for din nåde og omsorg.
Som budeiene kalte budskapet sammen til nattero og melking,
kaller du oss til trygghet og tjeneste.

Takk Hellige Ånd, for at vi har får samles her på setra
for å hente kraft og styrke, kjenne felleskap og glede.
Amen.

7 Tekstlesning – lovprisende tekst

8 Salme

9 Preken

10 Trosbekjennelse

11 Salme

12 Forbønn

L: La oss takke og be:

Livets og skjønnhetens Gud, takk for dette sted, for det vakre og for tid og historie!
Hjelp oss å hente næring av alt som har gått foran, og gi oss tilhørighet og fellesskap!
Vi ber deg!

A: **Herre, hør vår bønn**

Omsorgens Gud, takk for dette sted hvor mennesker har hentet næring og krefter til nye dager. Hjelp oss å verne om alle som trenger omsorg og styrke, og gi oss å bygge et rettferdig samfunn.

Vi ber deg!

A: Herre, hør vår bønn!

Raushetens Gud, vi er på et sted hvor mennesker er gjestfrie. Takk for de gavene naturen raust gir oss.

Gi oss å ta vare på ditt skaperverk og å dele dine gaver rett.

Vi ber deg!

A: Herre, hør vår bønn!

Oppbruddets Gud, vi er på et sted som man vandret til og hvor man om høsten måtte reise fra. Takk for at livet aldri står stille! Kall oss til nye oppbrudd for livets og menneskers skyld!

Vi ber deg!

A: Herre, hør vår bønn!

13 Salme

14 Velsignelsen

L: La oss prise Herren!

A: Gud være lovet. Halleluja! Halleluja! Halleluja!

L: Herren velsigne og bevare deg.

Herren la sitt ansikt lyse over deg.

Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.

A: Amen. Amen. Amen.

III Kirkekaffe / setermat – felleskap – ”den gode praten”

- *Til setermessene hører kirkekaffe / setermat, og her får vi del i gjestfriheten og den gode praten som har hørt til seterlivet. Her er det naturlig at budeie/vertskap ønsker velkommen, og at en her eller under bespisningen kan få med seg en eller annen historie / orientering om stedet man er på.*